

Exposició: **Sebastián Nicolau. *Workin'***
IVAM Institut Valencià d'Art Modern
6 abril – 17 maig 2009

Organitza: **Institut Valencià d'Art Modern**

Comissari: **Víctor Zarza**

Patrocinada per:

L'exposició que presenta l'IVAM reünix 74 obres de Francisco Sebastián Nicolau, conegut principalment per la seua faceta de pintor i celebrat com un dels representats més notables del realisme, amb nombroses exposicions realitzades dins i fora de les nostres fronteres. Esta mostra és una clara manifestació de les seues excel·lents qualitats, tant per a la pintura, el seu mitjà natural, com per a l'escultura.

En els espais successius de l'exposició s'establix un diàleg entre diverses sèries i es relacionen els treballs bidimensionals amb els de naturalesa tridimensional. Combinats en proporció variable, els exemplars de cada una de les sèries plantegen un recorregut obert de lectures polidireccionals que permeten apreciar les constants conceptuals que, a través de diferents tècniques i materials, han fonamentat la totalitat del seu treball.

Amb motiu de l'exposició s'ha editat un catàleg que reproduïx les obres exposades i publica, a més d'una cronologia de l'artista, els textos de la directora de l'IVAM, Consuelo Císcar, del comissari de l'exposició, Víctor Zarza, i del mateix Sebastián Nicolau.

La producció que ha realitzat durant els últims anys Sebastián Nicolau (València 1956) articula un suggeridor discurs multidisciplinari estructurat al voltant de les qüestions fonamentals que han motivat el seu treball en estos moments, com són els termes en què té lloc la representació (els elements que la definixen i l'abast efectiu de la seua naturalesa il·lusòria) i les possibilitats plàstiques d'una experiència espacial que transita entre les dos i les tres dimensions, de forma bidireccional.

El conjunt d'obres que reuneix l'exposició *Workin'** (terme que dona títol a una de les sèries i també a esta exposició), a pesar de la seua heterogeneïtat, conforma un discurs unitari, coherent i no tancat, la diversitat del qual al voltant de certs motius i problemàtiques s'ha d'entendre en clau de *variacions*. La vocació cap a allò constructiu de Sebastià Nicolau troba en l'arquitectura industrial un model idoni per a l'assaig de solucions compositives, on un suggeridor entramat de formes bàsiques de naturalesa geomètrica, així com la seua sòbria definició, constitueixen el principal argument estructural de les obres que configuren la sèrie *Talleres* (Tallers): paisatges que es reduïxen a dos plans bàsics, el cel i el conjunt que conformen els edificis.

A partir de la seua experiència en els tallers en què realitza les seues escultures, Sebastià Nicolau va trobar un altre motiu d'exploració de les possibilitats de la representació pictòrica a partir dels plecs dels gruixuts hules que servixen per a separar els diferents punts del lloc de treball; açò ha donat lloc a la sèrie que ha titulat *Workin'*, en la qual no copia l'aparença d'uns plecs, sinó que procura realitzar el seu equivalent pictòric, de manera que no partix d'uns models concrets, sinó d'un model genèric la naturalesa del qual l'artista ha analitzat, assimilat i reconstruït plàsticament; així, per mitjà de les variacions de la consistència i l'opacitat de la pintura, definix els volums i l'estructura de l'obra. Un aspecte important que cal tindre en compte és que, en estes obres, la imatge del separador d'hule coincideix materialment amb la superfície del suport, la qual cosa ens permet contemplar una doble lectura de les obres: com a natura morta o com a abstracció, ja que poden participar de les dos categories.

L'exposició mostra com Sebastià Nicolau conjuga les principals preocupacions que han estat sempre presents en la seua obra: la representació mimètica, la tendència cap a les formes constructives i la seua sensibilitat cap a allò tectònic, l'interès per un orde compositiu perfectament estructurat, la claredat en la definició de les formes i l'exquisit tractament dels procediments utilitzats.

* Al·ludix al caràcter obert i al procés de treball d'una sessió musical en la qual el resultat de l'obra depèn de les aportacions que genera en el seu desenrotllament. Un mètode creatiu on allò processual i allò tautològic es conjuguen per a aconseguir aprofundir en totes les qüestions d'interès per a l'artista. *Workin' with the Miles Davis Quintet* és el títol d'un disc mític enregistrat l'any 1956 per la formació d'aquell cèlebre trompetista i compositor; d'ací prové el títol d'esta exposició, i que per a Sebastià Nicolau representa "la perplexitat, la sorpresa davant els llocs als quals ens porta el nostre interès, el desig de buscar alguna cosa més, el silenci sempre com a resposta a l'interrogant, el respecte per la llum del blanc de la tela o del paper o per l'espai, encara sense allò que l'ocuparà..." I també: "procés i actitud de treball, d'atenció al que sorgix del propi fet, com a utilització dels successos, com a aproximació al que podríem sintetitzar com l'intent d'aconseguir, més que d'allò aconseguit, com els girs al voltant del que fem des del nostre propi centre, variant des d'un eix que, amb moviments idèntics als anteriors, ens mostren un paisatge distint en cada volta."